

Arrest

**nr. 161 461 van 5 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Oostende, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Oostende van 15 september 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 21 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEBRUYNE, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 23 maart 2015 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een Belg. In de feitenweergave in het verzoekschrift wordt toegelicht dat verzoekende partij deze aanvraag heeft ingediend in de hoedanigheid van een bloedverwant in neergaande lijn, in casu in functie van haar Belgische moeder.

1.2. De burgemeester van de stad Oostende neemt op 15 september 2015 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekende partij wordt op 24 september 2015 in kennis gesteld van deze beslissing.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 3, gelezen in combinatie met of van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of die op 23/03/2015 werd ingediend door:

Naam : H. (...)

Voorna(a)m(en) : Y. (...)

Nationaliteit : Armenië

Geboortedatum : (...)

Geboorteplaats : (...)

Identificatienummer in het Rijksregister (...)

Verblijvende te / verklaart te verblijven te : (...)

om de volgende reden geweigerd :

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 1, tweede lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot ... (dag/maand/jaar), om de vereiste documenten over te maken.

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie :

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie ;

Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt : attest van onvermogenheid bloedverwant, bewijs van financiële steun.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980 : legaal verblijf in België is verstreken.

Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend ;

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie Of van ander familielid van een burger van de Unie :

Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

Het recht op verblijf wordt om redenen van volksgezondheid geweigerd :

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Blijkens het rechtsplegingsdossier werd de verwerende partij op 28 oktober 2015 per aangetekend schrijven in kennis gesteld van onderhavig beroep met de vraag om conform artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), binnen de acht dagen het administratief dossier neer te leggen en desgevallend een nota met opmerkingen toe te voegen.

Uit de kennisgeving aan de verzoekende partij, zoals bedoeld in artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet, van 27 november 2015, blijkt dat de verwerende partij in gebreke bleef een administratief dossier over te maken en evenmin een nota met opmerkingen heeft neergelegd.

2.2. De verwerende partij verschijnt niet ter terechtzitting noch is zij vertegenwoordigd. Conform artikel 39/59, § 3 van de vreemdelingen wordt zij geacht in te stemmen met de vordering of het beroep.

2.3. Uit hetgeen voorafgaat vloeit voort dat artikel 39/59, §1 van de vreemdelingenwet in casu van toepassing is, dat luidt als volgt: "Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn."

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringplicht, van artikel 40ter van de vreemdelingen-

wet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van de rechten van verdediging.

Verzoekende partij werpt in haar tweede middel het volgende op:

“Het staat vast dat verweerster gebrekkig gemotiveerd heeft. Verweerster is onderworpen aan de openbaarheid van bestuur en de formele motivering van bestuurshandelingen.

‘De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen’ (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860 ; RvSt. 7 december 2001, nr 101.624, RvV 5 juni 2009, nr 28.348).

‘De motieven van de bestreden beslissing moeten de beslissing onderbouwen’ (RvSt. nr. 103.789 en RvSt. nr 108.678.) quod non in casu.

Verweerster die inzake over een discretionaire en geen gebonden bevoegdheid beschikt, dient in alle redelijkheid en met inachtnaam van een zorgvuldige beoordeling gelet het zorgvuldigheidsbeginsel van alle concrete elementen door verzoeker aangehaald en door verweerster gekend, te oordelen wanneer zij diens aanvragen beoordeelt en hierbij rekening houdende met de juiste feitelijke gegevens, zodat zij niet onzorgvuldig en onredelijk tot haar besluit komt.

Vooreerst schendt verweerster de materiële motiveringsplicht die op haar rust nu zij geen rekening houdt met alle aan haar bekende elementen die een rol dienen te spelen bij haar beoordeling en haar bestreden beslissing niet dusdanig motiveert op een wijze dat deze in feite en in rechte correct is.

Ten eerste blijkt verweerster geen rekening te willen houden met het feit dat verzoeker al jarenlang samen met zijn kernfamilie (zijn echtgenote en zijn vier kinderen) in het Rijk verblijft (zodat art. 8 EVRM ten volle gewaarborgd dient te worden).

Bovenal heeft verzoeker hier familie in België, reeds jaren in België woonachtig: zijn zus K. H. (...) is Belgische en ook zijn moeder A. S. (...) – met wie en reden waarom de gezinshereniging werd gevraagd en welke maternale familieband alleszins niet betwist en niet betwistbaar is – is Belgische onderdaan.

Het gezin heeft dan ook – eveneens ex art. 8 EVRM – recht op familieleven met zus K. H. (...) en inzonderheid met moeder A. S. (...).

Alleszins is de referentiepersoon A. S. (...) in staat om verzoeker afdoende op te vangen, te herbergen en van inkomsten te voorzien, dat hij niet afhankelijk moet zijn van de sociale voorzieningen; het (financieel, sociaal,...) netwerk zoals geboden door zijn moeder is meer dan afdoende.

Bovenal zal verzoeker ook nimmer afhankelijk zijn van de sociale voorzieningen (inzonderheid het OCMW), nu hij ook zelf – in periodes van legaal verblijf, inzonderheid wanneer hij over een oranje kaart beschikt – inkomsten uit arbeid geniet (bruto 1.762,72 euro per maand)!!!

De arbeidsovereenkomst dd. 26/08/2015 H. – M. (...) wordt voorgelegd (stuk 8). Verzoeker is niet te benard om arbeidstaken keuken, onderhoud en afwas uit te voeren.

In alle mogelijke opzichten, ook financiële opzichten, steunt verzoeker de referentiepersoon dan ook zelf!

De familieband en te beschermen gezinsleven blijkt ook ongetwijfeld uit het administratief dossier.

Rekening houdende met het voorgaande wordt met de bestreden beslissing het artikel 8 EVRM houdende eerbieding van het familie- en gezinsleven juncto artikel 62 Vr.W. 15.12.1980 houdende een schending van de materiële motiveringsplicht door verweerster geschonden.

Verweerster houdt geen werkelijke rekening met de concrete familiebanden van verzoeker in het Rijk, haar op het ogenblik van de aanvraag nochtans welbekend en daarenboven houdt zij geen rekening met de werkelijke duur van het verblijf van verzoeker in het Rijk.

De referentiepersoon ex art. 40 ter Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 (in casu moeder A. S. (...)) heeft weldegelijk voldoende inkomsten; aan de wettelijke criteria is voldaan.

De referentiepersoon heeft ‘stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen’, bovenal alleszins met minstens 11.950,20 euro (zoals blijkt uit stuk 3, uit het administratief dossier en zelfs uit de bestreden beslissing) zekerlijk ten minste gelijk aan 120% van het bestaansminimum overeenkomstig art. 14 §1 3° van de wet van 26 mei betreffende het recht op maatschappelijke integratie!!

Nu aan het inkomstencriterium is voldaan, mag verzoeker er ook rechtmatig op vertrouwen dat hij in de voorwaarden verkeert voor de gezinshereniging, zodat deze dan ook kan worden toegekend zo (zoals in casu) geen andere contra-indicaties voorhanden zijn.

‘Uit het vertrouwensbeginsel volgt dat de door de overheid opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen van de burger in de regel moeten worden gehonoreerd’ (Cass. 14 juni 1999, A.C. 1999, nr. 352; 17 mei 1999, A.C. 1999, nr. 285). Er anders over oordelen zet de deur open voor manifeste schendingen van minstens het vertrouwensbeginsel door verweerster nu zij er voor zou kunnen opteren de burger onvoldoende te informeren over de gebreken waarmee zijn aanvraag volgens verweerster is behept om

hem zodoende van het behartigen van zijn rechtmatige belangen te doen afzien wegens een voortdurende 'procedureslag' met verweerster als overheid die in materie zoals deze van huidige aanvraag nochtans maar over een gebonden bevoegdheid beschikt.

Verzoeker heeft weldegelijk alle dienstige stukken tijdig binnengebracht (bij Stad Oostende en/of Dienst Vreemdelingenzaken).

Zo ook het attest van onvermogenheid bloedverwant, bewijs van financiële steun, waarvan sprake!

Zoniet werd hij door overmacht weerhouden, te meer bepaalde stukken niet voorhanden zijn/kunnen gebracht worden.

Bovenal zou het ook niet getuigen van behoorlijk bestuur, verzoeker uit te nodigen de ontbrekende stukken binnen te brengen, hetgeen verweerster hoe dan ook nagelaten heeft. In elk geval bewijst zij het tegendeel niet.

Dat de referentiepersoon afdoende financiële steun geniet, blijkt ook uit de (reeds eerlang) voorgelegde stukken: stukken 3 tot en met 7 zoals gevoegd in bijlage.

Aan de wettelijke voorwaarde voor de gezinshereniging (in casu) is in elk geval weldegelijk voldaan: de referentiepersoon beschikt over de nodige inkomsten. Zij betaalt bovenal een aangepaste doch normale huur dit voor een volwaardig huurpand (stuk 6) en zij is onderworpen aan het personenbelastingstelsel, waarbij de overheid ook kennis heeft van alle inkomsten van mevrouw S. (...) (stuk 5). Deze inkomsten zijn maandelijks vast en wederkerend: aldus zijn zij ook stabiel, toereikend en regelmatig.

Intussen geniet mevrouw S. (...) zelf(s) van een verhoogd pensioen: 1.044,04 euro per maand (stuk 7).

Verweerster dient dan ook geen voorwaarden te creëren dewelke niet in de wet staan, zoals zij thans wel poogt te doen, ten onrechte. Uit art. 40 ter Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 blijkt immers niet dat de oorsprong van deze inkomsten (uit arbeid of elders) wezenlijk essentieel zijn voor de beoordeling.

Bovenal blijkt uit de stukken dat de inkomsten van de moeder niet louter verworven zijn uit inkomstengarantie voor ouderen. De referentiepersoon geniet ook nog een vast inkomen uit het fonds voor arbeidsongevallen. De storting van 232,82 euro nog op 01/12/2014 blijkt duidelijk uit de stukken (stuk 4). Ook het verhoogd pensioen (van 1.023,80 euro naar 1.044,04 euro maandelijks) van de referentiepersoon blijkt duidelijk (stuk 7). Bovenal zal zij van verzekeringsmaatschappij AG Insurance eerstdaags nog een vergoeding ontvangen, na tussenkomst in rechte (zaak is hangende voor de Arbeidsrechtbank te Luik onder het rolnummer 13/379/A). Alle rechten om hieromtrent nog later de stukken van mede te delen, worden thans voorbehouden.

Art. 8 EVRM biedt tevens bescherming aan de wijze waarop éénieder – met bescherming van zijn / haar privacy – zijn / haar beroepsleven organiseert, wil organiseren of kan organiseren.

Ook vervangingsinkomen (zoals in casu 'inkomen uit inkomensgarantie voor ouderen') zijn volwaardige inkomsten. De overheid heeft zich niet in te mengen met de keuze of toestand (gedwongen daartoe of niet) van de referentiepersoon, hoewel zij hier thans wel apprecieert.

In die zin en zo dit nodig zou zijn (aldus subsidiair), dient ook de te stellen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te worden gezien: "Schendt art. 40ter van de wet van 15.12.1980 het art. 10 en het art. 11 van de Grondwet en het art. 8 EVRM, door een objectief (on)verantwoord onderscheid te maken tussen referentiepersonen die een professioneel inkomen genieten uit arbeid en referentiepersonen die onder het sociale bijstandstelsel van het Rijk vallen minstens hun inkomen uit vervangingsinkomsten genieten?"

Verzoeker meent alvast van wel: door twee verschillende categorieën te creëren (de referentiepersonen ex art. 40 ter van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 die inkomsten uit professionele tewerkstelling geniet en de referentiepersonen die hun inkomsten – die nochtans even 'stabiel, toereikend en regelmatig zijn' – elders genieten) op basis van een objectief onverantwoord onderscheidingscriterium, wordt het (door art. 10 en 11 van de grondwet) grondwettelijk gewaarborgd gelijkheidsbeginsel geschonden, zodat de toegepaste wet onwettig is en van nul en generlei waarde dient te worden beschouwd.

Dat om al deze redenen in al haar onderdelen de thans bestreden beslissing derhalve dient te worden vernietigd."

3.2. Het zorgvuldigheidbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.3. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven dat verzoekende partij "niet binnen de gestelde termijn aangetoond heeft dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie;" omdat de "volgende gevraagde documenten werden niet

overgemaakt: attest van onvermogenheid bloedverwant, bewijs van financiële steun.” Op grond van deze vaststelling heeft de burgemeester, conform artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Verzoekende partij beweert in haar verzoekschrift echter dat *“zij wel degelijk alle dienstige stukken tijdig binnengebracht (heeft) (bij Stad Oostende en/of Dienst Vreemdelingenzaken)”*, zo ook *“het attest van onvermogenheid bloedverwant, bewijs van financiële steun, waarvan sprake.”*

3.4. Vermits geen administratief dossier werd neergelegd, kan de Raad niet verifiëren of de verzoekende partij, zoals vermeld staat in de bestreden beslissing, effectief geen *“attest van onvermogenheid bloedverwant”* noch een *“bewijs van financiële steun”* heeft overgemaakt aan de verwerende partij binnen de gestelde termijn. Bij gebrek aan administratief dossier kan de Raad dus niet nagaan of de overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en of het zorgvuldigheidsbeginsel werd gerespecteerd. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend, zodat het standpunt van verzoekende partij dat zij *“wel degelijk alle dienstige stukken tijdig (heeft) binnengebracht”*, in het bijzonder *“het attest van onvermogenheid bloedverwant”* en het *“bewijs van financiële steun”* en dat de verwerende partij dan ook geen rekening heeft gehouden met *“alle aan haar bekende elementen die een rol dienen te spelen bij haar beoordeling”*, niet wordt betwist en dient te worden bijgetreden. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangenomen.

3.5. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond, hetgeen aanleiding geeft tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Het overige door verzoekende partij aangevoerde middel wordt verder niet besproken aangezien het geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring.

3.6. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de daarmee gepaarde beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 24 september 2015, niet rechtsgeldig werd genomen. De verwerende partij kan in casu geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan verzoekende partij zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of verzoekende partij binnen de termijn van drie maanden alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt.

Gelet op de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, valt verzoeker ook terug op een situatie waarin hij tijdelijk opnieuw verblijfsgerechtigd is in België, in afwachting van een nieuwe beslissing van het bestuur inzake zijn aanvraag gezinshereniging (zie artikel 52, § 1 van het vreemdelingenbesluit). Deze situatie is onverenigbaar met het bestaan van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten. Het komt dan ook passend voor het bevel om het grondgebied te verlaten middels een vernietiging uit het rechtsverkeer te halen.

De aangevoerde middelen, in zoverre deze verband houden met het bestreden bevel, behoeven dan ook geen verdere bespreking.

Enig artikel

De beslissing van de burgemeester van de stad Oostende van 15 september 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES